

مقابل کره، دیگر مدعیان را شکست داد و به فینالی رسید که چین میزبان انتظارش را می کشید. فینالی یک طرفه و ساده که در سه ست پیاپی، به سود تیم ایران به پایان رسید و توکیو را به دومین المپیک تاریخ والیبال ایران تبدیل کرد.

ناکامی در روسیه

ایرانی جماعت، همیشه قبل از مواجهه با واقعیت مشغول رویاپردازی می شود و شرایطی را متصور می شود که اغلب به واقعیت نمی پیوندد. در راه المپیک شدن والیبال هم همین اتفاق افتاد. مسیر المپیک برای والیبال ایران پیش از رویداد قاره ای، یک منزلگاه جهانی هم داشت. رقابت های کسب سهمیه در گروه های شش گانه بود که تیم ایران با روسیه، مکزیک و کوبا همگروه شده بود. همه می دانستند که به احتمال فراوان با پیروزی مقابل کوبا و مکزیک، در دیداری سرنوشت ساز باید به مصاف روسیه برویم؛ تک مسابقه ای که می توانست خیلی راحت تر بلیط توکیو را برایمان قطعی کند. نقطه ی طلایی رویابافی هایمان

شاید تا حد زیادی قابل پیش بینی بود، اما باخت سه بر صفر مقابل آرژانتینی که ولاسکو را روی نیمکت خود داشت، شانس سوم شدن را هم از ایران گرفت و شاگردان لوزانو، با دو برد مقابل کوبا و مصر، راهی یک چهارم نهایی شدند.

تیم ایران در مرحله ی حذفی المپیک ۲۰۱۶ ریو، حریف ایتالیای مدعی و قدرتمند شد و در نهایت با یک باخت مطلق سه بر صفر، از دور رقابت ها کنار رفت و به عنوان پنجمی مشترک اکتفا کرد؛ عنوانی که برای هر چهار تیم بازنده در مرحله ی یک چهارم نهایی در نظر گرفته شد!

تاثیر مثبت کرونا!

پس از بازی های المپیک ریو و کسب آن نتیجه ی معمولی، فدراسیون هم به این نتیجه رسید که برای ادامه ی مسیر خود و رشد بیشتر، به مربی بهتری از رائل لوزانو ی آرژانتینی نیاز دارد. به همین خاطر هم پس از بررسی های زیاد، ایگور کولاکوویچ را به خدمت گرفت؛ مربی صربی که در حفاصل سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ سرمربی تیم ملی ایران بود. کولاکوویچ اگرچه در سال ۲۰۱۷ اولین مدال جهانی تاریخ والیبال ایران را در جام قهرمانان قاره ها به دست آورد و در سال ۲۰۱۹ هم تیم ایران را برای دومین بار المپیک کرد، اما دست روزگار نگذاشت تا در توکیو هم روی نیمکت ایران بنشیند.

شیوع ویروس کرونا و به تعویق افتادن بازی های المپیک به تابستان ۲۰۲۱، فدراسیون را بر این داشت تا در عملکرد این مربی بازنگری کند و با توجه به انتقادهای فراوان به عملکرد او، در نهایت به این نتیجه برسد که نشستن او روی نیمکت ایران در المپیک، آورده ی خاصی برای والیبال ایران نخواهد داشت. به همین خاطر، در اولین ماه های سال که تعویق المپیک مقطعی شد، فدراسیون خیلی زود دست به کار شد و با کنار گذاشتن این مربی صرب، تصمیم به تغییر در کادر فنی تیم ملی گرفت.

پروژه ای که بیش از شش ماه به طول انجامید، اما در نهایت منجر به حضور یکی از سرشناس ترین و بزرگ ترین مربیان حال حاضر دنیا در ایران شد؛ ولادیمیر آلکنوی روس، که سابقه ی هدایت تیم ملی روسیه و کسب مدال طلای المپیک ۲۰۱۲ لندن را در کارنامه دارد و قرار است در توکیو روی نیمکت ایران بنشیند.

قرعه ی آسان تر در مرحله گروهی؛ خوب یا بد؟

بلافاصله پس از قطعی شدن تیم های حاضر در المپیک در دی

ماه ۹۸، فدراسیون جهانی والیبال گروه بندی رقابت های این رشته را در توکیو اعلام کرد. طبق اعلام فدراسیون جهانی، تیم ایران در گروه اول این بازی ها با تیم ژاپن (میزبان)، لهستان، ایتالیا، کانادا و ونزوئلا همگروه شد و در گروه دوم هم تیم های روسیه، برزیل، آمریکا، فرانسه، آرژانتین و تونس قرار گرفتند.

بررسی دو گروه روی کاغذ و اسم و رسم تیم ها گواه این است که تیم ایران در گروه آسان تری قرار گرفته اس و شانس بیشتری برای کسب پیروزی دارد. سوای ایتالیا و لهستانی که به حتم برای جایگاه اول و دوم این گروه می جنگند، روی کاغذ، تیم ایران شانس خوبی برای پیروزی برابر ونزوئلا، ژاپن و حتی کانادا دارد. البته قرار گرفتن مقابل ژاپنی که در خانه و در مقابل تماشاگران خودی بازی می کند و کانادایی که در رویارویی های مهم اخیر، همواره ایران را شکست داده هم چالش های بسیار بزرگی هستند و حتی می توانند منجر به حذف زودهنگام تیم آلکنو در مرحله ی اول شوند.

با تمام اینها، حضور در این گروه به طور قطع بهتر از بودن در گروهی است که چهار تیم روسیه، آمریکا، برزیل و فرانسه که غول های دنیای والیبال هستند، در آن حضور دارند. طبق قانون این رقابت ها، از هر گروه شش تیمی، چهار تیم راهی مرحله ی حذفی می شوند و به طور معمول برای صعود به این مرحله، حداقل نیاز به دو پیروزی در پنج بازی مرحله ی گروهی است. دو بردی که شاید کسب حداقل یکی از آنها مقابل ونزوئلا، قطعی باشد، اما به ترتیب این برد دوم است که صعود را قطعی می کند.

تازه اینجا بخش اول ماجراست و تیم ایران در صورت صعود به مرحله ی دوم، کار دشواری برابر نماینده ی گروه مقابل خواهد داشت و برای رسیدن به هدف بزرگ خود یعنی حضور در جمع چهار تیم برتر، باید یکی از قدرت های بزرگ گروه مقابل را از پیش رو بردارد.

به همین خاطر است که خیلی ها معتقدند اگر هدف اصلی، رسیدن به نیمه نهایی است، بهتر بود این رویارویی با تیم های قدرتمند در مرحله ی گروهی باشد که جای جبران باز است و در صورت صعود، با حریف آسان تری در نیمه نهایی مواجه می شدیم.

با تمام اینها، در راه رسیدن به جایگاه والایی مثل نیمه نهایی المپیک، مواجهه و غلبه بر حداقل یک تیم بزرگ دنیا اجتناب ناپذیر به نظر می رسد و شاگردان آلکنو باید یک تیم بزرگ را ببرند تا به یک نتیجه ی خاص و ویژه برسند.